

לא יפסיק. וצריך להעלותה [נ"א אותה] עד אין סוף. וכשמוריד אותה, נאמר בו כל הפורע פורע בברוך, שצריך להורידה עד אין תכלית, ולא יפסיק [נ"א אותה] ממנו לא למעלה ולא למטה.

לפעמים בעלה הוא ו' בצדיק בששה פרקים של שתי שוקים יורד אליה בשתי שוקים. לפעמים בעלה הוא ו' בשתי [נ"א ירעותה], ששה פרקים שעולה אליו בשתי ירעותה. לפעמים הוא בן אבא ואמא, בן י"ה, צריך להעלות [לה למעלה וכאשר] למעלה לה'. וכשעולה שם, לפעמים היא בהפוך ו' ובין י' י' כמו זה א צריך להעלותה אליו, שנאמר בה (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

ובשהיא עולה למעלה, בראש כל הראשים היא עולה, ובגללה המלאכים אומרים אי"ה מקום כבודו. וכשעולה לא' [למעלה] כמו זה א, היא פתר בראש של א' עטרה על ראשו פת"ר. וכשירדת נקדה למטה ומתעטרת, יורדת בה כמו זה [א קמין]. וכשעולה נקראת פתר בסוד הטעמים, וכשירדת נקראת נקדה. וכשמתיחד עמה היא [נקראת אות] ז', היא כלולה ממנו אות ברי"ת, שהוא שביעי של הכל.

ובנדאי שאבן זו היא בנן כל העולמות, ולכן (דברים כח) אבן שלמה וצדק יהיה לה. היא מדה בין כל ספירה, וספירה של כל ספירה, [נ"א וכל ספירה] בה עולה לעשר, השעור שלה. ובה נעשית אמה עשר אמות ארך בין כל ספירה וספירה. וסוד הדבר - עשר אמות ארך הקרש, ובין הכל מאה. י' היא בין פרק ופרק עשר פעמים עולה למדה [בעל]

תשופנו עקב. ההיא אבן דאיהי י' דיצקב דאתמר בה (בראשית מט) משם רועה אבן ישראל לא יפסיק. וצריך לסלקא (נ"א לה) עד אין סוף. וכד נחית לה אתמר ביה כל הפורע פורע בברוך, וצריך לנחתא (נ"א לה) עד אין תכלית, ולא יפסיק (נ"א לה) מניה לא לעילא לא לתתא. לזמנין איהו בעלה ו' בצדיק בשית פרקין דתריין שוקין נחת לגבה בתריין שוקין. לזמנא איהו בעלה ו' בתריין (נ"א ירועין) שית פרקין דסליקת לגבה בתריין ירועין. לזמנין איהו בן אבא ואמא בן י"ה צריך לסלקא. (ס"א לה לעילא וכד) לעילא לה'. וכד סלקת תמן לזמנין איהי בהפוכא ו' ובין י' י' כגוונא דא א צריך לסלקא לגביה דאתמר בה (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

וכד איהי סליקת לעילא, ברישא דכל רישין סלקא. ובגינה מלאכתיי אמרין (דף כד ע"ב) אי"ה מקום כבודו. וכד סליקת לא' (לעילא) כגוונא דא א, איהי תגא ברישא דא' עטרה על רישיה פת"ר. וכד נחתא נקודא לתתא ואתעטרת נחיתת ביה כגוונא דא (נ"א קמין). וכד סליקת אתקרי תגא ברזא דטעמי. וכד נחיתת אתקריאת נקודה. וכד מתיחד עמה איהי [אתקריאת אות] ז' כלילא מניה אות ברי"ת דאיהו שביעאה דכלא.

ובנדאי האי אבנא היא בנייא דכל עלמין. ובגין דא (דברים כח) אבן שלימה וצדק יהיה לה. איהי מדה בין כל ספירה. וספירה דכל ספירה. (נ"א וכל ספירה) בה סליקת לעשר. שיעור דילה ובה (נ"א ו' בה) אתעבידת אמה עשר אמות ארך בין כל ספירה וספירה. ורזא דמלה עשר אמות ארך הקרש ובין כלא מאה. איהו י' בין פרק ופרק